

Mladen Uhlik

Y

OPORA

Poletje, čas *otiuma*, je kratko obdobje miru, ko se življenje za hip ustavi in se lahko zatečemo k spominom in razmišljanjem. Pred tridesetimi leti sem se kot mulec in zapovrh še begunec iz vojnega Sarajeva po prihodu v Ljubljano vpisal na Poljansko gimnazijo. Kot vse drugo je bila tudi gimnazija še en nov svet v novem okolju, v katerega sem lažje vstopil zahvaljujoč razredničarki Katji Pavlič Škerjanc.

Spomnim se prve ure: pred nami je bila markantna, črno oblečena, duhovita in energična gospa, ki se je močno razlikovala od takratnih naših predstav o dolgočasnih profesorjih. Prvo uro nas ni vzvišeno gledala s katedre, ampak se je živahno sprehajala med nami in se na tak način skušala vsakemu od nas približati. Če se prav spomnim, se je pri vsakem ustavila in mu na zabaven način razložila etimologijo njegovega imena.

Tako se nam je Katja počasi približala in postala svetlejši del našega gimnazijskega življenja. Štiri leta nas je spremljala kot skrbna razredničarka in profesorica latinščine. Tako s človeškega kot s strokovnega vidika ji je uspelo približati svoj predmet in iz latinščine narediti enega izmed najzanimivejših predmetov. Danes lahko rečem, da je bila vsaj zame ena izmed najboljših profesoric na gimnaziji in ena izmed tistih, ki me je res veliko naučila.

Zahvaljujoč Katji sem spoznal, da je za učitelja bistveno široko znanje, ki ga zna prenašati tudi naprej. Za Katjo je bilo učenje in poučevanje veliko pomembnejše od ocenjevanja: spomnim se, da je pri preverjanjih iz latinščine vsak dijak lahko isti test velikokrat ponavljal, dokler znanja ni utrdil in dobil primerne ocene.

Kot odlična učiteljica latinščine mi je Katja privzgojila tudi zanimanje za antično kulturo. Na svojih poznejših potovanjih po nekdanjih antičnih središčih sem si tako vedno zaželel, da bi pred potovanjem lahko slišal njeno predavanje.

Nenazadnje mi je Katja znala vzbuditi zanimanje tudi za strukturo latinščine, kar mi je pri študiju romanskih jezikov še kako koristilo. Še danes imam vtis, da sem se v gimnaziji o slovnici največ naučil prav pri urah latinščine: njej gre zahvala za spoznanje, da je pregibanje besed in raznolikost slovnčnih kategorij nekaj živega in dinamičnega, kar spominja na življenje samo.

Katja je znala na zanimiv način razložiti izvor latinskih besed: živo se spomnim, kako nam je razlagala, da je ime vrhovnega rimskega boga Jupitra povezano z zloženko, sestavljeno iz **djous* 'dan, nebo'

in **pater* 'oče'. Iz njenih živih razlag je bilo očitno, da je svoj predmet imela rada in ga praktično živela.

Ko takole razmišljam, pomislim, da je morda najpomembnejše, da je bila dober in topel človek, in s tem tudi razumevajoča razredničarka. Do nas učencev je imela spoštljiv odnos, obravnavala nas je kot enakovredne sogovornike, nas podpirala in nam tudi, ko smo jo prosili za pomoč, svetovala. Med drugim sem se po pogovoru z njo tudi odločil, da kot študijsko smer izberem ruski jezik, kar je potem zaznamovalo mojo nadaljnjo poklicno pot.

Med študijem sem izvedel, da je Katja prenehala poučevati na Gimnaziji in postala koordinatorica za poučevanje tujih jezikov na Zavodu RS za šolstvo. Ta novica me je sprva malce razžalostila, pomislil sem, da klasični program brez Katje ne more biti več tisto, kar je bil v naših časih. Toda kmalu sem se na srečanjih učiteljev tujih jezikov prepričal, da je njena vloga v izobraževalnem sistemu še pomembnejša. Izobraževalni sistem in ustanove namreč pogosto delujejo inertno, kar pomeni, da je malo ljudi takšnih kot Katja, ki bi se bili pripravljene boriti za nove in boljše učne programe, prenove kurikulumov in uveljavljanje novih učnih metod.

Zelo sem hvaležen za izkušnje, v katerih je imela Katja pomembno vlogo kot človek in profesorica. Če se ozrem nazaj, vidim, da je bila zame v času odraščanja pomembna opora v novem okolju. Vesel sem, da še danes ohranja prijateljske stike.

*Mladen Uhlik je jezikoslovec in izredni profesor
na Oddelku za slovanske jezike FF UL.*